

Pričujoča monografija je zbirka člankov, ki se vsi na tak ali drugačen način posvečajo danes zelo aktualni temi migracij. Zbirka obsega enajst angleških in tri nemške prispevke, ki tematiko obravnavajo z različnih vidikov – denimo z vidika **migracij in manjšin** na primeru slovenskih izseljencev v ZDA in Kanadi, v katerem avtorica ugotavlja, v kolikšni meri so se različne generacije izseljencev uspele vključiti v ameriško in kanadsko družbo, ali pa z vidika jezikovne politike madžarske narodne skupnosti v narodnostno mešanem Prekmurju.

Sklopu o **jeziku, prevajanju in migracijah** je posvečenih pet prispevkov: v prvem je osvetljen pomen medzvrstnega prevajanja kot dejavnika ohranjanja narodnostne identitete pri pripadnikih slovenske manjšine v Porabju na Madžarskem; v drugem se avtorica osredotoča na delo evropskih in severnoameriških protestantskih misionarjev na Kitajskem, še zlasti na njihovo prevajalsko dejavnost. Naslednji članek se osredotoča na rabo z migracijami povezanega besedišča v francosko-slovenskem vzporednem korpusu FraSloK, sledita mu dva nemška prispevka. Avtor prvega analizira rabo eksonimov in endonimov za geografske pokrajine in krajevna imena v šestih nemških turističnih vodnikih po Sloveniji; avtorica zadnjega članka v tem sklopu pa ugotavlja, kako je mogoče prek gastronomije spoznavati druge kulture ter na primeru jedilnikov hrvaškega mesta Zadar ter njihovih prevodov analizira, katere tuje jedi so postale del dalmatinske kuhinje.

Migracije so pogosto tema tudi v **literaturi**. V tem poglavju je zbranih pet prispevkov. Avtorica prvega v kratki zgodbi pisateljice Alice Munro, ki opisuje emigracijo škotske družine v Ameriko v začetku 19. stoletja, analizira tiste elemente govora glavnega junaka zgodbe, ki se za prevajalski proces zdijo še posebej zahtevni. V naslednjem prispevku je predstavljen Louis Adamič, ki velja za najvplivnejšega slovenskega izseljenskega avtorja in prvega slovenskega izseljenskega prevajalca v angleščino, ki je Američanom približal književnosti in kulture Jugoslavije ter drugih slovanskih narodov. V tretjem prispevku tega poglavja je predstavljen sodobni kanadski pisatelj sovjetskega porekla David Bezmozgis. Avtorica analizira zbirko njegovih kratkih zgodb, v katerih pisatelj uporablja tako imenovan angleško-ruski »code-switching«, ter ponudi nekaj prevajalskih rešitev obravnavanja tega postopka v slovenskem prevodu teh del. Predzadnji članek literarnega niza se ukvarja s slovenskimi prevodi dveh frankofonih in enega postkolonialnega avtorja, pri čemer avtorica skuša predstaviti potek uvrščanja kulturnospecifičnih izrazov v original in strategije njihovega prevajanja. Zadnji prispevek je napisan v nemškem jeziku, njegovi avtorici pa se na primeru romana *Daldossi oder das Leben des Augenblicks* pisateljice Sabine Gruber lotevata pojma migracij v sklopu vojne tematike. V prispevku predstavita prevode izsekov tega romana v hrvaščino ter jih analizirata na sintaktični, leksikalni, semantični ter stilistični ravni.

Skozi prizmo prava pa so **migracije** obravnavane v zadnjih dveh člankih; v prvem avtorici predstavita pravne klinike kot pomoč marginaliziranim in socialno šibkejšim članom prebivalstva, ki nimajo možnosti drugih oblik pravne pomoči, pri čemer se osredotočata na vprašanje, ali tovrstne klinike zagotavljajo ob pravni podpori tudi prevajalske in / ali tolmaške storitve, namenjene priseljencem, beguncem, prosilcem za azil in drugim, ki ne razumejo ali govorijo slovenskega jezika. V zadnjem prispevku pričujoče monografije pa so predstavljene nekatere posebnosti pravnega jezika. Ta je laikom pogosto nerazumljiv, nekatera pravna dejanja obdaja slovesno, skoraj mistično vzdušje, čemur botruje raba določenega bolj ali manj nerazumljivega diskurza, pogosto podkrepjenega z rabo značilnih simbolov in strogo porazdelitvijo prostora v sodni dvorani kot tudi uporaba za sodno okolje značilnih pripomočkov in ceremoniala. Le če se v celoti zavedajo teh izrecnih, pa tudi manj očitnih razsežnosti pravnega diskurza, bodo pravni prevajalci in tolmači lahko opravljali svojo vlogo v interesu udeležencev v pravni komunikaciji, še posebej tistih šibkejših in bolj ranljivih.

Urednice upamo, da bo ob tako pestrem naboru člankov marsikdo lahko našel kaj zanimivega ter da delo ne bo samo sebi namen, temveč da bo šlo med ljudi in v branje.

Ada Gruntar Jermol, Mojca Schlamberger Brezar in Vlasta Kučič